

ENS ESTAN ASSASSINANT, I NO HO PERMETREM, PROU JA, PROU D'AQUESTA VIOLÈNCIA INDISCRIMINADA CONTRA LES DONES!

PROU, PROU, PROU, PROU FEMINICIDIS (cant). No son mortes, son assassinades.

11 feminicidis en 20 dies a Espanya, PROU

35 feminicidis en el que portem d'any, PROU

80 assassinats masclistes al 2020, PROU

1208 dones i nenes assassinades des de 2010, PROU

Desenes de dones son assassinades cada any al nostre país, i centenars de milers són violentades física i psicològicament. Feminicidis comesos per homes que davant d'allò que no està sota el seu control, reaccionen de forma violenta, exercint poder, imposant-se. Aquesta violència que destrueix a la societat és conseqüència d'una cultura masclista i patriarcal que el moviment feminista ha denunciat històricament, d'unes relacions de poder on una majoria d'homes vol continuar mantenint una situació de superioritat, un estatus de privilegi respecte a la dona, una masculinitat tòxica i basada en el sexisme, el masclisme, l'homofòbia i el racisme. Un privilegi i una masculinitat que es manté en la separació de rols, en la divisió sexual del treball.

Cal tenir present que aquesta violència és possible perquè se sosté en una societat que mira cap a una altra banda, i una violència masclista que queda justificada quan la resta dels homes manté algun tipus de complicitat i una certa tolerància cap a ella, una malentesa solidaritat masculina que violenta a les dones. Cada gest, actitud, acudit o comentari pejoratiu, misogin i discriminatori contra les dones augmenta la permissivitat i obre el camí cap als maltractaments de tota mena, aquests homes que riuen de les marxos sorores i de denúncia promogudes pel moviment feminista, potser se sentin més virils i mascles per menysprear-les, però no ho son i son còmplices de la violència estructural que acaba en la forma més visible de l'odi masclista: els feminicidis. És per això que llancem des d'aquí una petició a la ciutadania: no mireu a una altra banda, no continueu tolerant cap situació de violència, comentaris, sexisme o discriminació cap a les dones.

Els feminicidis són la punta de l'iceberg de les violències sistèmiques en les nostres societats heteropatriarcales. Des de 2010, que es van començar a documentar els feminicidis a l'estat espanyol, i, fins avui, segons Femenicidio.net, 1208 dones i nenes han estat assassinades. Durant el temps que portem de 2021, han estat assassinades 35 dones i nenes. Els feminicidis, són la culminació màxima de la violència contra les dones, però hi ha moltes altres violències que es produeixen diàriament i que massa sovint queden amagades.

Segons l'última macro enquesta del Ministeri d'Igualtat, presentada el 2020, **MÉS DE LA MEITAT DE LES DONES DE L'ESTAT HAN PATIT ALGUN TIPUS DE VIOLÈNCIA MASCLISTA AL LLARG DE LA SEVA VIDA** i, el que és més preocupant, en la majoria dels casos, no ha estat una violència puntual sinó continuada en el temps. Volem posar el focus en una violència que en els últims temps ens ha posat en alerta, diversos casos de violència vicaria, és urgent actuar per fer front a aquest tipus de violència per defensar la vida de les criatures que son utilitzades pels maltractadors per continuar exercint

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

Via Laietana, 16, 1a planta 08003 Barcelona

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

NIF G63627418

violència cap a les seves parelles i exparelles. Així, sol·licitem, alt i clar, l'indult per a Juana Rivas.

Que et manipulin, que et cridin, que t'insultin, que et controlin, que t'humiliïn, que t'obliguin a un contacte físic que no desitges... també és violència. En paraules de Pamela Palenciano, "NO SOLO DUELEN LOS GOLPES". També denunciem i reclamem que s'investigui la persecució indiscriminada a través de les xarxes socials d'activistes feministes que lluiten contra el patriarcat que ens oprimeix i ens violenta, prou campanyes d'odi organitzades i legitimades per l'extrema dreta que busquen un retrocés de drets, recursos i serveis. No ens callareu, seguim lluitant, seguim endavant. Exigim també, que els mitjans de comunicació, com agents sensibilitzadors, compleixin amb la seva obligació legal de contribuir a la superació de la violència, difonent les causes estructurals, les conseqüències i els recursos d'atenció a dones. La violència masclista és política, no és un succés aïllat.

Així, és important remarcar, que aquestes violències no son només legitimades pels sectors més violents, si no també per un sistema que fomenta violències institucionals que perpetuen el masclisme i l'odi. Les institucions que han de protegir les dones tenen seriosos dèficits ideològics i estructurals en la lluita contra aquesta xacra. El 25% de les dones assassinades en els recomptes oficials havien denunciat prèviament una situació de violència, I TOT I AIXÍ VAN SER ASSESSINADES. NO ES VA GARANTIR EL SEU DRET A LA VIDA. El circuit de defensa de la dona, no garanteix la seva protecció. Remarquem les múltiples mancances del sistema com que NO TOTES LES COMISSARIES DELS MOSSOS garanteixen el dret de la dona de ser assistida per un/a especialista en violència de gènere. Que el SISTEMA JUDICIAL segueix sent un sistema MASCLISTA i amb una falta greu de perspectiva de gènere. Que els SERVEIS PÚBLICS no sempre faciliten l'acompanyament de les víctimes en la seva protecció i en el seu empoderament per la recuperació de la seva autoestima. Que existeix una violència masclista i racista imperant en els serveis i en diferents sectors de la societat. Davant d'aquests, i molts altres dèficits, sovint és complicat que les víctimes de qualsevol tipus de violència masclista optin per la denúncia, en un sistema que amb moltíssima freqüència les revictimitza. És per això, que exigim que es replantegi el sistema, que es qüestioni el seu funcionament, i es treballi per a garantir l'eficàcia en la protecció, empoderament i defensa dels drets de les dones, amb ordres de protecció efectives, reconeixements públics i inequívocs contra els feminicidis i la violència masclista i la imposició d'una perspectiva de gènere en tots els nivells.

Davant la situació de pandèmia, les dones víctimes de violència de gènere, s'han vist obligades a conviure de forma permanent i forçosa amb els seus agressors, amb unes possibilitats de sortir nul·les o molt reduïdes, i sense accés a les seves xarxes de suport de familiars, amistats o professionals... Segons veus expertes, el desconfinament ha agreujat els casos de feminicidis en tant que els agressors perden el "control absolut" sobre les seves víctimes amb més facilitat, però és imprescindible recordar que els feminicidis no son res nou, no som aquí pels casos més recents, som aquí per una violència sistèmica i agressiva contra la qual fa anys que les feministes alcem la veu a tot el mon. 1208 dones recomptades, que no son casos aïllats, que es tracta d'una violència estructural que no s'està combatent eficaçment. En el que portem d'any, 16 feminicidis oficials, xifres darrere

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

Via Laietana, 16, 1a planta 08003 Barcelona

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

NIF G63627418

les quals hi ha dones que tenien dret a una vida, una vida lliure de violències, la Laura, la Conchi, l'Alicia, la Betty, l'Elena, la Katia... Prou ja.

COMPANYES, NO DEFALLIM, PERÒ TINGUEM MOLT CLAR QUE NO HI HA CAP ALTRA ALTERNATIVA QUE LA DE CONTINUAR LLUITANT PERQUÈ SI TOQUEN A UNA RESPONEM TOTES I NO QUEDAREN IMPUNES. PROU FEMINICIDIS, PROU VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES, PROU MASCLISME.

Plataforma unitària contra les violències de gènere
Barcelona, 7 de juny de 2021

Plataforma Unitària Contra Les Violències De Gènere

Via Laietana, 16, 1a planta 08003 Barcelona

M. 627398316

plataforma@violenciadegenere.org

www.violenciadegenere.org

NIF G63627418